

[Statsministeren.]

drøfte, hvad jeg skal foretage derovre. Jeg har en meget stærk Tro paa, at jeg overhovedet ikke kommer der, saa det ærede Medlem kan maaske føle sig beroliget ved, at han har al mulig Udsigt til at beholde mig herhjemme, saaledes at jeg ikke behøver at se Begivenhederne udvikle sig paa saa lang Afstand.

Deraf vil saa ogsaa følge, at jeg neppe faar tilvejebragt den Balance i Omsætningsforholdene med Amerika, som det ærede Medlem beder om. Men vi har jo andre, der kan besørge det; hvis der er Muligheder for at faa det besørget, sker det jo ogsaa nok, uden at jeg rejser til Amerika. Men ellers kunde det være interessant og nyttigt at gøre denne Rejse, og i hvert Fald skal jeg vel ikke mere end andre spørge om, hvor jeg vil rejse hen, naar jeg vil rejse; jeg kender et æret Medlem i denne Sal, der en stor Del af denne Rigsdagssamling vandrede under varmere Himmelstrøg end de danske, uden at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, saa vidt jeg ved, havde noget at indvende derimod.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har gjort nogle Bemærkninger om Forholdet til Landstinget og søgt at paavise, at det var ganske urimeligt at foreholde Landstinget noget, og det var jo vor egen Skyld, at Forslagene blev her i Folketinget. Ja, det er dog vist ikke helt rigtigt, som allerede tidligere bemærket, at Venstre og Konservative kan sige sig fri for Skyld i den langsomme Behandling, Lovforslagene er Genstand for her. I hvert Fald er det ganske frisk i Erindringen, at et Medlem af Venstre, det ærede Medlem Hr. Elmquist, for faa Dage siden stod her og besværede sig i meget voldsomme Udtryk over, at man jaskede Tingene igennem. Det drejede sig om nogle Ændringer i og Tilføjelser til Loven om Rettens Pleje, og dette ærede Medlem protesterede paa sit Partis Vegne — det findes paa Sp. 6728 — paa det stærkeste mod denne Maade at lovgive paa om saa vigtige og betydningsfulde Spørgsmaal. Jeg tænker ganske særlig, sagde han, paa det nye Princip, paa Domsmandsspørgsmaalet; Rigsdagen kan ikke være bekendt, at der foreligger en Mængde Ændringsforslag, som Justitsministeren tvinger os til at stemme om. Og dette sagde han, efter at Udvalget havde holdt, jeg tror, det var 46 Møder. En mere grundig Behandling af en Sag skal man vel lede om, og saa staar et æret Medlem af Venstre op og i Partiets Navn protesterer imod, at man jasker en

saadan Sag igennem! Skal vi nu ikke se at bevæge os i lidt mere fornuftige Baner!

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nævnte som et Eksempel Militærlovene, der havde ligget ganske kort i Landstinget, medens de havde ligget 2 Aar her. Ja, ja, jeg synes nu, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal skulde være den sidste, der gav sig til at anke over, at Militærlovene har ligget 2 Aar i Folketinget. (*Madsen-Mygdal*: Hvorfor?). Fordi det ærede Medlem bedre end de Konservative ved, hvilke Forhandlinger disse Militærlove har været underkastet efter samstemmende Ønske fra Venstre og Socialdemokrater. Naar man frivilligt gaar ind i en Forhandling om en Sag, saaledes som Venstre har gjort det her, klæder det ilde bagefter at fortælle, at det er Regeringen, der er Skyld i, at denne Sag har ligget saa og saa længe i Folketinget. Men for øvrigt har netop denne Sag paa dette Stadium, altsaa under disse Forhandlinger, ogsaa været underkastet en Bedømmelse af Medlemmer af Landstinget. De kender den altsaa ud og ind paa en ganske særlig Maade, før den kommer til Landstinget, og maatte altsaa forholdsvis hurtigt kunne have taget Standpunkt, hvis det var Meningen at tage Standpunkt.

Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde noget om, at man kunde give Landstinget Lovforslagene først. Ja, det har man ogsaa forsøgt; jeg tror, den nuværende Regering i denne Henseende har anstrengt sig for at træffe det rette og være imødekommende saavel her som i det andet Ting. Baade vi og det foregaaende Ministerium har forelagt Næringslovsforslaget i Landstinget i 3 Aar, uden at Lovforslaget kom af Stedet — det var en Venstremand, om jeg husker ret, der var Formand for Udvalget. Det førte altsaa egenlig ikke til nogen hurtig Behandling; 3 Aar laa Lovforslaget i Landstinget! Derefter blev det fremsat her i Folketinget, for det kunde jo ikke blive ved at gaa paa den Maade, og saa lykkedes det dog at faa Sagen tilendebragt.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte ogsaa en Del om Landbrugskrisen, og han erkendte, hvad jo i og for sig var rimeligt, at Statsindgreb blot vilde være at føre Landbruget fra Asken og i Hiden; altsaa, den Vej er lukket; Statsforanstaltninger sigtende til at bringe Landbrugserhvervet i en bedre Stilling end nu afviser det ærede Medlem paa Forhaand. Det eneste, det ærede Medlem sigtede efter, saa vidt jeg forstod, var, at Byrderne maatte blive lettet, Skattelet-